

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 2C/356/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215204770
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Petrusová
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2015:6215204770.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd vo Veľkom Krtíši samosudkyňou JUDr. Elenou Petrusovou v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a. s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpeného Bobák, Bollová a spol. s.r.o., Advokátskou kanceláriou, so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, proti odporcovi Š. W., A.. XX. XX. XXXX, W. Ž. XXX/XX W., o zaplatenie 296,83 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 106,12 Eur spolu s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 106,12 Eur od 24. 01. 2014 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

Odporcovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal, aby uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu 296,83 Eur istiny s príslušenstvom a to na tom skutkovom základe, že s odporcom uzatvoril zmluvu č. Y., ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetnej zmluvy vypožičal odporcovi SIM kartu, ktoré umožňuje odporcovi využívať telekomunikačné služby ním poskytované. SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXX. V návrhu navrhovateľ uviedol, že sa domáha nároku vo výške škody voči odporcovi, ktorá mu vznikla za odpredaný mobilný telefón/ telekomunikačné zariadenie Orange Daytona vo výške 190,71 Eur. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, čo predstavuje pre neho škodu, ktorú mu odporca spôsobil tým, že získal mobilný telefón/ telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto služby platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (doba viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Ďalej uviedol, že odporca si bol v zmysle Dodatku vedomý, že mobilný telefón/ telekomunikačné zariadenie je mu predávané za cenu uvedenú v čl. 1ode 1.3 ,ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľkou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa odporca zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo že mu vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/ telekomunikačného zariadenia.) Pri výpočte spôsobenej škody zohľadnil počet celých mesiacov ,ktoré uplynuli od uzavretia dodatku k zmluve do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti odporcu.. Navrhovateľ ďalej uviedol, že odporca nezaplatil riadne a včas cenu poskytnutých služieb vo výške 135,09 Eur fakturovaných v období 09/2013 do 11/2013, pričom po zaslaní pokusu o pokonávku bola časť pohľadávky vo výške 28,97 Eur odpísaná, a preto si ju v tomto konaní neuplatňuje.

Návrh súd doručil odporcovi dňa 11.09.2015 a zároveň ho vyzval, aby sa k veci písomne do 15-tich dní vyjadril, aby predložil alebo označil dôkazy a skutočnosti na preukázanie svojich tvrdení a to najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Odporca sa k veci nevyjadril.

Podľa ustanovenia § 200ea ods. 1 O. s. p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ustanovenia § 115a ods. 2 O. s. p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákona. Keďže v danom prípade sa jedná o spor, ktorého výška nepresahuje 1.000 Eur, ide o drobný spor, preto potom súd v danej veci pojednávanie nenariadil.

Podľa ustanovenia § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa ustanovenia § 43 ods.1 písm. a/ zák.č.351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách ,podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

Podľa ustanovenia § 494 Občianskeho zákonníka, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorá vznikla porušením právnej povinnosti.

Podľa ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákona. Podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal zaplataenia ceny za poskytnuté telekomunikačné služby, ktoré poskytol odporcovi a to vo výške 135,09 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne s tým ,že uviedol , že si neuplatňuje časť pohľadávky vo výške 28,97 Eur. V konaní mal nesporne preukázané, že účastníci uzavreli Zmluvu o pripojení spolu s dodatkom k tejto zmluve. Na základe tejto zmluvy odporca využíval služby navrhovateľa, avšak za tieto riadne nezaplatil a preto za obdobie septembra 2013 do novembra 2013 mu vznikol dlh v celkovej výške 106,12Eur. Súd preto potom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi uvedenú sumu, keďže mal za to, že odporca ako dlžník má povinnosť z platného záväzkového vzťahu podľa ustanovenia § 494 Občianskeho zákonníka zaplatiť navrhovateľovi cenu služby a navrhovateľ ako veriteľ je oprávnený to od nej požadovať a keďže sa odporca dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, vznikol navrhovateľovi aj nárok na zaplataenie úroku z omeškania a to v súlade s návrhom navrhovateľa, teda po uplynutí lehoty, ktorá bola odporcovi poskytnutá na dodatočné plnenie. Súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 106,12 Eur istiny, ako cenu za poskytnuté služby a úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z.

Keďže sa navrhovateľ domáhal náhrady škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu a akciovou cenou vo výške 190,71 Eur, v tejto súvislosti mal súd preukázané, že rozsudkom Okresného súdu v Prešove zo dňa 13. 08. 2010, č. k. 17C/23/2010-65 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 29. 06. 2011, č. k. 2Co/137/2010 bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Citované ustanovenie

§ 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Táto zmluvná podmienka je neplatná v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, pričom sa jedná o absolútnu neplatnosť. Jej ďalším používaním dodávateľ, v tomto prípade navrhovateľ vytvára protiprávny stav zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej podmienky a zmluvnej podmienky ako celku, preto sa nemôže jednať len o čiastočnú neplatnosť zmluvnej pokuty. Zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednania nemožno zmoderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Navrhovateľ sa napriek uvedenému domáha náhrady škody z dôvodu porušenia povinnosti odporkyne zotrvať s ním v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov, pričom s prihliadnutím na uvedené je preto potom potrebné nárok navrhovateľa posudzovať podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako tzv. všeobecnú občianskoprávnu zodpovednosť. Predpokladom vzniku všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti je protiprávny úkon, spôsobenie škody príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie. Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť jednak z porušenia zmluvných, alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú, alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pre vznik zodpovednosti za škodu je však nevyhnutné kumulatívne spojenie všetkých štyroch uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo i len jedného z nich, zodpovednosť za škodu nie je daná. V danej veci dôkazné bremeno zaťažuje navrhovateľa. Zo strany navrhovateľa však nebolo v konaní ničím preukázané, že došlo k splneniu už prvého predpokladu a to protiprávneho úkonu zo strany odporkyne, navrhovateľ totiž nepreukázal, že by došlo k ukončeniu zmluvy niektorým spôsobom uvedeným v článku 4 bod 4, 1 vo všeobecných obchodných podmienkach. Podľa ustanovenia § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka písomne uzavretá dohoda, sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne. Navrhovateľ však v danej veci nepreukázal písomné ukončenie písomne uzavretej Zmluvy o pripojení, súd mal za to, že odporca svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom po dobu 24 mesiacov splnil a preto ani tento dôvod predpokladu vzniku škody nie je daný. Podľa vyjadrenia navrhovateľa, škoda mu vznikla ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu predaného odporkyne a ich akciovou cenou. Podľa názoru súdu ani v prípade, aj keby bol zo strany odporcu splnený predpoklad protiprávneho úkonu k vzniku škody navrhovateľovi by nedošlo, pretože za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva mobilné telefóny za nižšiu ako skutočnú cenu. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu tak nie je následkom tvrdeného, ale nepreukázaného protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporcom. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nespĺnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenie obdržal dojednanú kúpnu cenu. Vzhľadom na uvedený záver súdu nebol teda splnený ani tretí predpoklad pre vznik škody, pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania odporcu v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom určitú dobu, dôvodom navrhovateľom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa ako uplatnenia škody by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva s odporcom s obdržaním dojednanej kúpnej ceny. Z týchto dôvodov preto potom súd návrh navrhovateľa vo zvyšku, v časti o zaplatenie sumy 190,71 Eur ako náhrady škody zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. V prejednávanej veci mal navrhovateľ úspech vo výške 36 %, odporca vo výške 64 %, po odpočítaní úspechu navrhovateľa 64%-36%, úspech odporcu predstavuje 28 %. Odporcovi v konaní trovy konania nevznikli, ani si žiadne trovy neuplatnil, preto potom súd rozhodol tak, že odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na Okresný súd vo Veľkom Krtíši písomne v 3 vyhotoveniach a rozhoduje o ňom Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona/ Zák . č. 233/1995 o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov/.